

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **J. M.**, zastoupené JUDr. Vladimírem Davidem, advokátem se sídlem Mírové nám. 48, Louny, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Společenství Pražská 122, Louny**, se sídlem Pražská 122, Louny, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2011, č. j. JID 108006/2011/KÚÚK/Doč. č. j. 133/UPS/2011-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 5. 2013, č. j. 15 A 73/2011 - 71,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský úřad Louny, stavební úřad (dále též pouze „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 4. 2. 2011, č. j. MULN/18705/2010/SU/W, nařídil žalobkyni odstranění stavby „garáže a přístavby k domu č. p. 2633 v ulici Česká v Lounech, na pozemku parc. č. 244/2 v k. ú. Louny“, provedené bez stavebního povolení či ohlášení vyžadovaného zákonem [uvedené rozhodnutí učinil podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon z roku 1976“), neboť předmětné správní řízení zahájil již dne 14. 8. 2006]. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 9. 2011, č. j. JID 108006/2011/KÚÚK/Doč. č. j. 133/UPS/2011-3. Žalobkyně napadla toto rozhodnutí žalobou, kterou krajský soud zamítl v záhlaví vymezeným rozsudkem. Proti tomuto rozsudku nyní žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojí kasační stížností.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 6. 2013, č. j. 1 As 44/2013 – 21, vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost (a k bližšímu odůvodnění jejího návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti), a to ve lhůtě pěti dnů od doručení uvedeného usnesení. Dne 14. 6. 2013 stěžovatelka zaslala (prostřednictvím svého

zástupce) zdejšímu soudu žádost o osvobození od daného soudního poplatku s tím, že jejím jediným příjmem je starobní důchod. Nejvyšší správní soud následně stěžovatelce zaslal formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ a současně jí uložil, aby jej vyplněný a společně s listinami prokazujícími její tvrzení zaslala zpět ve lhůtě pěti dnů od doručení předmětného přípisu. Soud zároveň stěžovatelku poučil, že pro možnost posoudit, zda naplňuje zákonné podmínky pro osvobození od soudních poplatků (nedostatečnost prostředků), je nutné zjistit její celkovou majetkovou situaci, a konstatoval, že skuteností, z níž lze usuzovat na majetkovou situaci stěžovatelky, je také to, že jak v řízení před krajským soudem, tak v řízení před Nejvyšším správním soudem je na základě plné moci zastoupena advokátem. Vyzval proto stěžovatelku, ať soudu sdělí také to, z jakých finančních zdrojů hradí náklady uvedeného zastoupení.

Uvedený přípis vyzývající stěžovatelku k vyplnění formuláře „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ a k doložení jejích tvrzení byl zástupci stěžovatelky doručen 24. 6. 2013, lhůta ke splnění stanovených povinností tak uplynula v pondělí 1. 7. 2013. Jelikož stěžovatelka na tuto výzvu nijak nereagovala, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než rozhodnout tak, že se žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti zamítá (usnesení ze dne 4. 7. 2013, č. j. 1 As 44/2013 – 46). Tímto usnesením zároveň soud stěžovatelku opětovně vyzval k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost, tentokrát ve lhůtě tří dnů od jeho doručení. K doručení předmětného usnesení zástupci stěžovatelky došlo dne 7. 7. 2013, uvedená lhůta tak marně uplynula dne 10. 7. 2013.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5.000 Kč. Jak plyne z výše uvedeného, tento soudní poplatek nebyl zaplacen ani současně s podáním kasační stížnosti, ani následně, kdy k jeho zaplacení Nejvyšší správní soud stěžovatelku opětovně vyzýval. Zároveň nenastaly skutečnosti, na něž pamatuje ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, tj. stěžovatelka soudu nesdělila žádné okolnosti, které by osvědčovaly existenci nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jí mohla vzniknout újma, a nedoložila, že bez své viny nemohla poplatek dosud zaplatit. Soud proto řízení zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Osobě zúčastněné na řízení soud žádné povinnosti neukládal (§ 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu